

คู่มือฉบับอัปเดตสำหรับคนรุ่นใหม่
ให้คอมเมนต์อย่างโปร ไม่พลาดท่าโดนฟ้อง

4/5
4/2

MENT

สลิค

เกี่ยวกับผู้เขียน

นักพัฒนาซอฟต์แวร์และนักการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยประสบการณ์กว่าทศวรรษในวงการฯ และพื้นฐานทางวิศวกรรมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (ป.ตรีและป.โท) ได้สั่งสมความเชี่ยวชาญในหลากหลายสาขา อาทิ การพัฒนาซอฟต์แวร์, การดึงข้อมูลเว็บไซต์ (Website Scraping), การวิเคราะห์และออกแบบระบบ รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI)

เส้นทางอาชีพเริ่มต้นจากการเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์อิสระบนแพลตฟอร์ม Fiverr ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ด้วยผลงานที่ได้รับการยอมรับและอัตราการจัดอันดับที่สูง ได้พิสูจน์ถึงความสามารถในการส่งมอบผลงานคุณภาพและการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากการพัฒนาซอฟต์แวร์ ยังเป็นผู้ที่มีความหลงใหลในการแบ่งปันความรู้ โดยได้สร้างสรรค์คอร์สเรียนออนไลน์ที่ครอบคลุมหลากหลายหัวข้อที่ทันสมัย เช่น การเขียนโปรแกรมด้วย Python, HTML, JavaScript, การพัฒนา Line Bot, การประยุกต์ใช้ ChatGPT ในงานต่างๆ, การสร้างเว็บไซต์บนระบบคลาวด์, การตั้งค่า Proxy Server ส่วนตัว, การใช้งาน Linux/Windows Server สำหรับการรันโปรแกรมอัตโนมัติ, และการใช้ Obsidian ร่วมกับ DataviewJS สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างกราฟ และยังเปิดคอร์สเรียนในเว็บ Fastwork.co ได้รับการตอบรับอย่างดีเยี่ยม ด้วยยอดขายกว่า 100 ครั้งและคะแนนรีวิวเฉลี่ย 4.9 จาก 5 ดาว

ผลงานการเขียน อยากแจ้งให้เล่น forex, รายด้วย freelance, เรียนแบบ STE(A)M, เล่าเรื่องเหรียญ(คริปโต) และอื่นๆ อีกมากมาย

ผู้เขียนมุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้วยความสามารถทางเทคนิคที่แข็งแกร่งและประสบการณ์ที่หลากหลาย พร้อมทั้งจะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล

ติดต่อผู้เขียน

อีเมล: 9bearkung@gmail.com

LinkedIn: [Pongsakorn Sithipong - Engineer | LinkedIn](#)

[สอนเขียนโปรแกรม Python, HTML, Javascript, สอนการใช้โปรแกรม, สอนเรื่องไอทีทุกอย่าง](#)

สารบัญ

บทนำ รู้ไว้ไม่ ment.....	3
บทที่ 1 จุดเริ่มต้นของหายนะ.....	5
บทที่ 2 สิทธิส่วนบุคคลไม่ใช่เรื่องล้อเล่น	7
บทที่ 3 พรบ. คอมพิวเตอร์ฉบับเข้าใจง่าย.....	9
บทที่ 4 หมิ่นประมาทกับแค่บ่นต่างกันยังไง	11
บทที่ 5 โพสต์แรงแล้วดัง โพสต์ฟังแล้วคุก	14
บทที่ 6 แฮร์มั่วชั่วพาทวย	16
บทที่ 7 ดราม่าสร้างสรรค์หรือดราม่าสร้างเรื่อง.....	18
บทที่ 8 เปิดโปงข้อมูลต้องระวัง.....	20
บทที่ 9 คำหยาบคายมีค่าปรับ	22
บทที่ 10 เมื่อโซเชียลคือพยานหลักฐาน.....	24
บทที่ 11 ลิขสิทธิ์กับความเข้าใจผิด	26
บทที่ 12 กฎหมายความเกลียดชังที่มองไม่เห็น.....	28
บทที่ 13 คอมเมนต์แบบไหนที่เรียกทัวร์ลง	30
บทที่ 14 เมื่อคอมเมนต์เปลี่ยนเป็นอาชญากรรม	32
บทที่ 15 กฎหมายคอมพิวเตอร์ต่างประเทศที่อาจเจอ.....	34
บทที่ 16 สแกมเมอร์ในคราบนักเมนต์.....	36
บทที่ 17 ปั่นกระแสร้าสร้างความเข้าใจผิด.....	38
บทที่ 18 คอมเมนต์เชิงคุกคามทางเพศ	40
บทที่ 19 Cyberbullying ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ.....	42
บทที่ 20 คอมเมนต์ปั่นหุ้น ปั่นราคา ผิดกฎหมาย.....	44
บทที่ 21 สร้างสรรค์ได้ ไม่ต้องหยาบคาย	46
บทที่ 22 คอมเมนต์ด้วยใจเป็นกลาง.....	48

บทที่ 23 ตรวจสอบก่อนเชื่อ ตรวจสอบก่อนเมนต์.....	51
บทที่ 24 ศิลปะของการแย้งที่ไม่สร้างศัตรู.....	54
บทที่ 25 สร้างพื้นที่ปลอดภัยในคอมเมนต์	56
บทที่ 26 กฎ 3 ข้อก่อนกดส่ง	59
บทที่ 27 เมื่อโดนคอมเมนต์แย่ๆ ต้องทำอย่างไร.....	61
บทที่ 28 บล็อกก่อนจะบานปลาย.....	63
บทที่ 29 รายงานให้ถูกช่องทาง.....	66
บทที่ 30 ชีวิตเมนต์ที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ	68

บทนำ รู้ไว้ไม่ ment

การสื่อสารในยุคดิจิทัลเกิดขึ้นบนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียเป็นหลัก
พื้นที่นี้เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง
แต่ทุกการกระทำบนโลกออนไลน์ทั้งร่องรอยไว้เสมอ
คำพูดเพียงไม่กี่คำที่ถูกพิมพ์ออกไป
สามารถสร้างผลกระทบที่รุนแรงและยาวนานได้

ข้อความที่ปรากฏในช่องคอมเมนต์ไม่ได้เป็นเพียงตัวอักษรลอยๆ
มันคือข้อมูลดิจิทัลที่ถูกบันทึกและสามารถสืบค้นได้
ผลกระทบที่ตามมาอาจขยายวงกว้างเกินกว่าที่คาดการณ์
จากเรื่องเล็กน้อยในวงสนทนา
อาจกลายเป็นประเด็นสาธารณะที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตจริง
ความเข้าใจผิดเพียงเล็กน้อยอาจนำไปสู่ความขัดแย้งที่บ้านปลาย

การแสดงความคิดเห็นที่ขาดการไตร่ตรอง
อาจนำไปสู่ความรับผิดชอบทางกฎหมาย
ทั้งในประเด็นการหมิ่นประมาท
การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล
หรือการเผยแพร่ข้อมูลเท็จ
กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีขอบเขตครอบคลุมการกระทำบนโลกออนไลน์อย่างชัดเจน
ความไม่รู้จึงไม่สามารถใช้เป็นข้ออ้างเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบได้

นอกเหนือจากผลทางกฎหมาย
ผลกระทบทางสังคมก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
ปรากฏการณ์ทัวร์ลงหรือการถูกวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้าง
เกิดขึ้นได้จากคอมเมนต์เดียว
สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง
ความน่าเชื่อถือ
และสภาพจิตใจในระยะยาว
การสร้างภูมิคุ้มกันด้วยความรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็น

ความเข้าใจในหลักการและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำทางบนโลกโซเชียล
เพื่อใช้แพลตฟอร์มเหล่านี้อย่างมีสติและรับผิดชอบ
คู่มือเล่มนี้รวบรวมข้อมูลที่จำเป็น
เพื่อให้ทุกการคอมเมนต์เป็นการแสดงออกที่สร้างสรรค์และปลอดภัย
ลดความเสี่ยงจากการกระทำที่อาจสร้างปัญหาให้ตัวเองและผู้อื่นในอนาคต

บทที่ 1 จุดเริ่มต้นของหายนะ

หนึ่งความคิดเห็นที่ถูกพิมพ์ลงไปในโซเชียลมีเดีย

มันคือการสร้างบันทึกดิจิทัลที่ถาวร

ทุกครั้งที่คุณส่ง ข้อมูลนั้นจะถูกประทับลงบนเซิร์ฟเวอร์ที่ใดที่หนึ่งบนโลก

ไม่สามารถเรียกคืนได้อย่างสมบูรณ์

การกระทำนี้สร้างสิ่งที่เรียกว่ารอยเท้าดิจิทัล (Digital Footprint)

ซึ่งเป็นชุดข้อมูลที่บ่งชี้กิจกรรมออนไลน์

ข้อมูลจากปี 2020 แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยสร้างข้อมูล 1.7 เมกะไบต์ทุกวินาที

ความคิดเห็นก็เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลมหาศาลนั้น

และมันถูกเก็บรวบรวม จัดทำดัชนี และสามารถสืบค้นได้

ความเร็วในการแพร่กระจายของข้อความดิจิทัลนั้นสูงอย่างไม่น่าเชื่อ

งานวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT)

พบว่าข้อมูลเท็จแพร่กระจายเร็วกว่าข้อมูลจริงถึงหกเท่าบนแพลตฟอร์มทวิตเตอร์

ความคิดเห็นเพียงหนึ่งเดียว สามารถถูกจับภาพหน้าจอและส่งต่อได้นับพันครั้งภายในเวลาไม่กี่นาที

การควบคุมทิศทางของมันจึงเป็นไปได้ เมื่อมันหลุดออกจากมือไปแล้ว

ข้อความที่ถูกพิมพ์ขาดองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสาร

เช่น น้ำเสียง สีหน้า และภาษากาย

สิ่งนี้เพิ่มความเสี่ยงในการตีความผิดพลาดอย่างมหาศาล

คำพูดที่ตั้งใจให้เป็นเรื่องตลก อาจถูกมองว่าเป็นการดูหมิ่น

และความคิดเห็นที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาอาจถูกรับรู้ว่าเป็นการก้าวร้าว

บริบทดั้งเดิมของบทสนทนามักจะสูญหายไปเมื่อความคิดเห็นถูกนำไปเผยแพร่ต่อในที่อื่น

การกดลบความคิดเห็นให้ความรู้สึกว่าคุณหาสิ่งนี้เจอ

แต่นั่นเป็นเพียงภาพลวงตา

ข้อมูลที่ถูกลบไปแล้วยังคงอยู่ในแคชของเบราว์เซอร์ บนเซิร์ฟเวอร์สำรองของแพลตฟอร์ม

หรือในภาพหน้าจอที่ผู้อื่นบันทึกไว้แล้ว

ไม่มีปุ่มใดที่สามารถลบข้อมูลออกจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างแท้จริง

โครงการอย่าง Internet Archive สามารถเก็บสำเนาของหน้าเว็บสาธารณะไว้ได้นานหลายปี

แม้ว่าต้นฉบับจะถูกลบไปแล้วก็ตาม

ผลกระทบไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในโลกออนไลน์

รายงานการสำรวจจาก CareerBuilder ในปี 2018 ระบุว่า 70%

ของนายจ้างใช้โซเชียลมีเดียเพื่อคัดกรองผู้สมัครงาน

และ 57% พบเนื้อหาที่ทำให้ตัดสินใจไม่จ้างผู้สมัครคนนั้น

ความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสมเพียงครั้งเดียว ที่โพสต์เมื่อหลายปีก่อน

สามารถส่งผลกระทบโดยตรงต่อโอกาสทางอาชีพในปัจจุบันได้

ทุกตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นความคิดเห็นล้วนมีน้ำหนัก

การเลือกใช้คำจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

การใช้คำที่กำกวมหรือคำที่มีความหมายหลายแง่มุมอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดที่บ้านปลาย

ความประมาทในการพิมพ์เพียงเล็กน้อย

อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของบุคคลหรือองค์กรได้อย่างรุนแรง

ซึ่งเป็นความเสียหายที่ประเมินค่าได้ยากและแก้ไขได้ยากยิ่งกว่า

ความคิดเห็นหนึ่งสามารถจุดชนวนปฏิกิริยาลูกโซ่ได้

มันอาจกระตุ้นให้เกิดการถกเถียงที่รุนแรง การโจมตีส่วนบุคคล

หรือแม้กระทั่งการรวมกลุ่มเพื่อสร้างแรงกดดันทางสังคมต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ปรากฏการณ์นี้เรียกว่า *Dogpiling* หรือการรุมถล่มทางออนไลน์

ซึ่งส่งผลกระทบทางจิตใจอย่างรุนแรงต่อผู้ที่ตกเป็นเป้าหมาย

ข้อมูลจาก Pew Research Center ชี้ว่า 41%

ของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเคยมีประสบการณ์ถูกคุกคามทางออนไลน์

สิ่งที่ถูกพิมพ์ลงไปแล้วกลายเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกสาธารณะที่แทบจะลบล้างไม่ได้

มันจะคงอยู่เพื่อรอการค้นพบในอนาคต

ไม่ว่าจะโดยนายจ้าง คู่ค้าทางธุรกิจ หรือแม้แต่คนในครอบครัว

การกระทำในโลกดิจิทัลที่ร่ำรวยที่คงทนกว่าการกระทำในโลกจริง

เพราะมันถูกบันทึกและทำซ้ำได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

จุดเริ่มต้นของหายนะจึงมักมาจากความคิดที่ว่า *มันเป็นแค่ความคิดเห็น*

โดยไม่ตระหนักถึงพลังและความคงทนถาวรของมัน

บทที่ 2 สิทธิส่วนบุคคลไม่ใช่เรื่องล้อเล่น

การแสดงความคิดเห็นคือสิทธิพื้นฐาน แต่สิทธินั้นมีขอบเขต ขอบเขตที่ว่าคือ **สิทธิส่วนบุคคล** ของผู้อื่น
เส้นแบ่งนี้บางแต่คมกริบ การก้าวล้ำเส้นแบ่งโดยไม่เจตนาหรือตั้งใจ

อาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่รุนแรงกว่าการโต้เถียงในโลกออนไลน์ ความเข้าใจในเส้นแบ่งนี้คือเกราะป้องกันที่ดีที่สุด

ข้อมูลส่วนบุคคลคือสิ่งใดก็ตามที่สามารถระบุตัวตนของคุณได้ ไม่ใช่แค่ชื่อนามสกุลหรือเลขบัตรประชาชน
แต่ยังรวมถึงเบอร์โทรศัพท์ ที่อยู่ อีเมล ภาพถ่ายใบหน้า ข้อมูลทางการแพทย์

หรือแม้แต่บทสนทนาส่วนตัวในกล่องข้อความ

ข้อมูลเหล่านี้เปรียบเสมือนทรัพย์สินที่เจ้าของมีสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวในการอนุญาตให้เผยแพร่

การนำข้อมูลเหล่านี้มาเปิดเผยในที่สาธารณะโดยปราศจากความยินยอม ถือเป็นการละเมิดสิทธิอย่างชัดเจน

การกระทำที่เข้าข่ายการละเมิดมีหลายรูปแบบ การแคปหน้าจอแชตส่วนตัวมาโพสต์ประจานคือตัวอย่างที่พบบ่อย

การนำภาพถ่ายของคุณคนอื่นจากเฟสบุ๊กส่วนตัวมาใช้ประกอบโพสต์โดยไม่ขออนุญาตก็เช่นกัน

หรือการเปิดเผยตัวตนจริงของบัญชีนิรนามที่เรียกว่า Doxing

ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการล้ำเส้นที่กฎหมายให้ความคุ้มครอง

เจตนาของผู้กระทำอาจเป็นเพียงความคึกคะนองหรือต้องการเอาชนะ

แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกกระทำนั้นเป็นเรื่องจริงจัง อาจสร้างความเสียหายต่อชื่อเสียง หน้าที่การงาน

หรือแม้กระทั่งความปลอดภัยในชีวิต

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือ PDPA ไม่ได้มีไว้สำหรับองค์กรขนาดใหญ่เท่านั้น

แต่ครอบคลุมถึงการกระทำของคุณคนทั่วไปบนโลกออนไลน์ด้วย การเก็บรวบรวม ใช้

หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่มีฐานทางกฎหมายรองรับ เช่น

ไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ถือเป็นการผิด บทลงโทษมีทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง

ซึ่งหมายถึงค่าปรับจำนวนมากหรือแม้กระทั่งโทษจำคุก **ความไม่รู้กฎหมายไม่ใช่ข้ออ้าง**

ที่จะทำให้พ้นจากความรับผิดชอบได้

นอกเหนือจากผลทางกฎหมาย ผลกระทบทางสังคมก็รุนแรงไม่แพ้กัน

บุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวอาจต้องเผชิญกับการถูกคุกคาม การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์

หรืออาจตกเป็นเป้าของผู้ไม่หวังดีในโลกแห่งความเป็นจริง ความเสียหายทางจิตใจที่เกิดขึ้นนั้นประเมินค่าไม่ได้

การคอมเมนต์หรือโพสต์ที่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของคนหนึ่งคน

อาจกลายเป็นการสร้างบาดแผลที่ไม่มีวันรักษาหาย ดังนั้นก่อนจะเปิดเผยข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวกับบุคคลอื่น

ต้องถามตัวเองเสมอว่าได้รับอนุญาตแล้วหรือไม่ ถ้าคำตอบคือไม่แน่ใจหรือไม่มี

การเลือกที่จะไม่โพสต์คือทางเลือกที่ปลอดภัยที่สุด

การเคารพในสิทธิของผู้อื่นคือพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่ว่าจะในโลกจริงหรือโลกออนไลน์ก็ตาม

SAMPLE VERSION

This is a sample version containing only the first few pages.
Please purchase the full version to access all content.